

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **31. 7. 2020** Výrok I. a III., **10. 7. 2020** Výrok II. a je
VYKONATELNÉ dne **6. 8. 2020** Výrok I., **18. 8. 2020** Výrok III.

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní dne **1.9.2020**

Číslo jednací
ČTÚ-8 898/2020-606/X.vyř.

Praha
23. 6. 2020

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 36a odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-8 898/2020-606, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele, společnosti OVISION CZ, a.s., IČO:028 34 154, se sídlem K Bílému vrchu 2960/8, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, právně zastoupené na základě plné moci advokátem Markem Procházkou, ev. č. ČAK 03320, se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1, proti odpůrci, Česká pošta, s.p., IČO: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1 (dále též „odpůrce“), ve věci sporu podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách o uzavření dodatku ke Smlouvě o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění jejich dodatků, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele vyhovuje, a odpůrce je povinen do 5 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí uzavřít s navrhovatelem předložený dodatek ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění dodatku č. 1 ze dne 24. 4. 2017 a dodatku č. 2 ze dne 1. 2. 2018, kterým se v jejím článku 8 mění odstavec 8.1. takto: „Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou ČP bude držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.“ a kterým se doplňuje následující ustanovení „Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“.
- II. Návrh navrhovatele, kterým se navrhovatel domáhá uložení povinnosti odpůrci, aby s navrhovatelem uzavřel dodatek ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění dodatku č. 1 ze dne 24. 4. 2017 a dodatku č. 2 ze dne 1. 2. 2018, kterým se v jejím článku 8 mění odstavec 8.1. takto: „Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024.“, se zamítá.
- III. Podle § 141 odst. 11 správního řádu je odpůrce povinen uhradit k rukám právního zástupce navrhovatele náhradu nákladů správního řízení ve výši 10.000 Kč za uhrazený správní poplatek a za 3 úkony právní služby s DPH ve výši 4.719 Kč vč. DPH Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 21. 2. 2020 byl správnímu orgánu doručen návrh navrhovatele, společnosti OVISION CZ, a.s., IČO:028 34 154, se sídlem K Bílému vrchu 2960/8, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, právně zastoupené na základě plné moci advokátem Markem Procházkou, ev. č. ČAK 03320, se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1, (dále též „navrhovatel“) na rozhodnutí sporu mezi navrhovatelem a odpůrcem, Česká pošta, s.p., IČO: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1 (dále též „odpůrce“), týkajícího se úpravy vzájemných práv a povinností při přístupu do poštovní infrastruktury, konkrétně sporu o uzavření dodatku ke Smlouvě o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016 (dále též „smlouva o přístupu“). Navrhovatel v návrhu konkrétně požaduje prodloužení doby platnosti smlouvy o přístupu do 31. 8. 2024, eventuálně do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách, jelikož v době podání návrhu je smlouva o přístupu uzavřena na dobu určitou, a to do 31. 8. 2020. Dále se navrhovatel domáhá, aby do smlouvy o přístupu bylo doplněno následující ustanovení „Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“. Navrhovatel k návrhu přiložil následující přílohy: smlouvu o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 uzavřenou dne 2. 11. 2016, dodatek č. 1 ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826, uzavřený dne 24. 4. 2017 (kterým se krom jiného mění obsah Přílohy č. 5 Podmínky přístupu k poštovní infrastruktuře); dodatek č. 2 ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826, uzavřený dne 1. 2. 2018 (kterým se mění čl. 4 - Specifikace poštovních služeb, jejich kontrola, předání a vrácení, tak že se znění bodu 4.9. nahrazuje novým textem); navrhovatelův návrh na uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 zaslaný navrhovatelem odpůrci dne 18. 11. 2019 (obsahující návrh na prodloužení smlouvy o přístupu o čtyři roky uzavřením dodatku uvedeného v příloze návrhu); dodejku tomuto k návrhu (datum podání 18. 11. 2019, datum dodání 19. 11. 2019); odpůrcovu odpověď na návrh na uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění jejího dodatku č. 1 ze dne 24. 4. 2017 a dodatku č. 2 ze dne 1. 2. 2018 a výzva k uzavření dodatku č. 3 k téže smlouvě, ze dne 7. 1. 2020; plnou moc udělenou panu Marku Procházkovi (udělena zmocnitelem společností OVISION CZ a.s., dne 5. 11. 2019, přijata zmocněncem dne 15. 11. 2019); osvědčení o registraci plátce DPH (ve vztahu k právnímu zástupci navrhovatele).

Navrhovatel svůj návrh odůvodnil tím, že ke dni podání návrhu se mu nepodařilo s odpůrcem takovou změnu smlouvy o přístupu dojednat, přestože navrhovatel dne 19. 11. 2019 doručil odpůrci návrh dodatku, jehož uzavřením by došlo k prodloužení doby trvání smlouvy o přístupu o čtyři roky. Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce se k návrhu dodatku vyjádřil dopisem ze dne 7. 1. 2020, doručeným navrhovateli dne 10. 1. 2020, tak, že uzavření dodatku, kterým bude účinnost smlouvy o přístupu prodloužena, podmínil přistoupením na změny smlouvy o přístupu obsažené v odpůrcem uvedených dodatcích. Odpůrce dále uvedl, že prodloužení smlouvy o přístupu je však možné pouze do konce platnosti jeho poštovní licence, tj. do 31. 12. 2022. Dle navrhovatele dále odpůrce přiložil dodatek o 150 stranách, který zahrnuje prodloužení smlouvy do 31. 12. 2022, ale také předchozí návrhy dodatků ze strany odpůrce a zcela nové smluvní podmínky související se zavedením ekonomického a prioritního režimu doručování. Navrhovatel tvrdí, že jediným cílem jeho návrhu dodatku je naplnění § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách, tedy prodloužení smlouvy o přístupu, kterou získává provozovatel přístup k prvkům poštovní infrastruktury. Dle názoru navrhovatele je nepřipustné, aby poskytnutí tohoto přístupu odpůrce podmiňoval souhlasem s dalšími změnami smlouvy o přístupu, na nichž není mezi navrhovatelem a odpůrcem shoda. Takové jednání považuje navrhovatel za bránění v přístupu k poštovní infrastruktuře, které může rovněž založit odpovědnost odpůrce za přestupek podle § 37a odst. 3 písm. c) zákona o poštovních službách.

Správní orgán vyzval navrhovatele výzvou čj. ČTÚ-8 898/2020-606 ze dne 2. 3. 2020 podle § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších

předpisů, k uhrazení správního poplatku ve výši 10.000 Kč dle položky 113 písm. c) Sazebníku, který je přílohou zákona o správních poplatcích, a to do 15 dnů ode dne, který následuje po doručení této výzvy. Výzva byla navrhovateli doručena prostřednictvím datové schránky dne 3. 3. 2020. Navrhovatel správní poplatek na základě výše uvedené výzvy včas uhradil.

Správní orgán dále vyrozuměl účastníky řízení o zahájení řízení, a to písemností čj. ČTÚ-8 898/2020-606/III.vyř. ze dne 9. 3. 2020 adresovanou navrhovateli, která mu byla doručena dne 10. 3. 2020, a písemností čj. ČTÚ-8 898/2020-606/III.vyř. ze dne 9. 3. 2020 adresovanou odpůrci, která mu byla doručena 10. 3. 2020 a kterou byl odpůrce zároveň vyzván k vyjádření se k návrhu.

Dne 20. 3. 2020 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odpůrce z téhož dne, v němž k návrhu navrhovatele uvedl následující. Odpůrce s odkazem na § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách nesouhlasí s možností prodloužení smlouvy o přístupu na období delší, než je období, na něž byla odpůrci uložena poštovní povinnost, jelikož povinnost zajistit přístup ostatním provozovatelům k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury je stanovena držiteli poštovní licence. Uložení povinnosti subjektu, který v postavení držitele poštovní licence není, odporuje zákonu o poštovních službách, přičemž tento rozpor se zákonem o poštovních službách nemůže dle odpůrce odstranit ani doplnění ujednání o rozvazovací podmínku. Odpůrce nesouhlasí s prodloužením účinnosti smlouvy o přístupu na takto nepřiměřeně dlouhou dobu z důvodu, že tento postup vytváří ve smluvním vztahu nedůvodnou nerovnováhu. Podmínky poskytování poštovních služeb a náklady na jejich zajištění, se v průběhu času přirozeně vyvíjí a po určitém období je vždy nutná nová negociace podmínek i cen poskytování služeb, přičemž odpůrce tvrdí, že cena služeb bude v průběhu doby spíše růst než klesat. Odpůrce poukazuje na délku trvání předchozích obdobných sporů vedených před správním orgánem v řádu několik měsíců, s tím, že po tu dobu je nucen poskytovat služby za podmínek, které neodpovídají jeho aktuálním provozním postupům, a především za ceny, které neodpovídají jeho nákladům. Odpůrce považuje uložení povinnosti uzavřít smlouvu o přístupu na několik dopředu za nedůvodné zvýhodnění navrhovatele. Dále odpůrce nesouhlasí s výkladem navrhovatele, podle něhož není přípustné, aby prodloužení smlouvy o přístupu odpůrce podmiňoval souhlasem s dalšími změnami smlouvy o přístupu, na nichž není mezi navrhovatelem a odpůrcem shoda. V této souvislosti odpůrce odkazuje na § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách, dle kterého je držitel poštovní licence povinen uveřejnit na svých internetových stránkách návrh smlouvy obsahující alespoň identifikační údaje držitele poštovní licence, rozsah a specifikaci přístupu k poštovní infrastruktuře včetně podmínek, technických parametrů a ceny, a to v členění podle jednotlivých prvků a služeb, což vyjadřuje aktuální podmínky, za nichž lze v souladu se zákonem o poštovních službách využít přístup do sítě držitele poštovní licence. Cílem dodatku navrženého odpůrcem bylo sjednotit smlouvu o přístupu s tímto aktuálním návrhem, který odpovídá současným podmínkám a nákladům na zajištění přístupu. Odpůrce považuje prodloužení smlouvy o přístupu za rovnocenný krok k uzavření nové smlouvy. O návrhu navrhovatele na prodloužení smlouvy o přístupu nelze dle odpůrce rozhodnout bez toho, aby bylo současně rozhodnuto o podmínkách přístupu. Mezi smluvními stranami totiž fakticky není sporné to, zda by měla smlouva o přístupu pokračovat nebo ne (to vyplývá ze zákona), ale podmínky, za nichž má být přístup zajišťován. Pokud by správní orgán rozhodl o prodloužení smlouvy o přístupu bez toho, aby věcně posoudil návrh odpůrce na úpravu smlouvy o přístupu, rozhodl by spor mezi stranami jednostranně ve prospěch navrhovatele, aniž by se věcně zabýval návrhem odpůrce. Závěrem odpůrce vznesl návrh na zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu z důvodu existence překážky řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu, jelikož otázka, která je předmětem návrhu navrhovatele, je současně předmětem řízení vedeném správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, jež bylo zahájeno na návrh odpůrce.

Dne 26. 3. 2020 zaslal správní orgán navrhovateli vyrozumění o vyjádření odpůrce a výzvu k vyjádření čj. ČTÚ-8 898/2020-606/IV.vyř., a to do 14 dní od doručení této písemnosti.

V reakci na výše uvedené zaslal navrhovatel správnímu orgánu své vyjádření ze dne 9. 4. 2020, v němž rozporuje odpůrcovo tvrzení, že otázka, která je předmětem návrhu navrhovatele v tomto řízení, je současně předmětem řízení zahájeného na návrh odpůrce a vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606. Dle navrhovatele se toto odpůrcovo tvrzení nezakládá na pravdě, neboť předmětem tohoto, později zahájeného, řízení je pouze spor o prodloužení smlouvy o přístupu, tedy spor o samotné trvání smlouvy o přístupu po 31. 8. 2020. Předmětem řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 pak jsou samotné smluvní podmínky, tedy vzájemná práva a povinnosti smluvních stran. Odpůrce spor o délce trvání smlouvy o přístupu ve svém návrhu ze dne 22. 10. 2019 na zahájení řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 vůbec předmětem tohoto řízení neučinil, ani podání zdejšího odpůrce ze dne 3. 2. 2020 v řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 s označením "změna návrhu" neučinilo spor o trvání smlouvy o přístupu po 31. 8. 2020 předmětem řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606. S odkazem na § 48 odst. 1 správního řádu, judikaturu a předchozí rozhodovací praxi správního orgánu navrhovatel zdůrazňuje, že předmětem řízení v této věci je stanovení povinnosti uzavření dodatku ke smlouvě, kterým dojde k prodloužení doby trvání smlouvy za 20. 8. 2020 (správně po 31. 8. 2020 – pozn. správního orgánu), zatímco předmětem řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 je stanovení povinnosti uzavření dodatku ke smlouvě, kterým dojde ke změně jiných vzájemných práv a povinností smluvních stran (zejména, ale nikoliv výlučně, ceníků). Dle navrhovatele tak překážka řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu není dána. Tvrzení odpůrce, že o návrhu navrhovatele na prodloužení smlouvy o přístupu nelze rozhodnout bez toho, aby bylo současně rozhodnuto o podmínkách přístupu, nemá žádnou oporu v právním řádu. Naopak žádné ustanovení právního řádu nebrání tomu, aby bylo vedeno několik správních řízení o jednotlivých druzích podmínek smluvního vztahu. Dále navrhovatel namítá, že dosavadní postup odpůrce v rámci renegociace smluvních podmínek smlouvy o přístupu považuje spíše za bránění v přístupu k poštovní infrastruktuře a argumentuje, že rámcové smlouvy jsou v obchodních vztazích standardně uzavírány na 4 roky, přičemž odkazuje na podobnost s § 131 zákona o zadávání veřejných zakázek a uzavírá, že rámcovým smlouvám je přitom smlouva o přístupu ve své podstatě velmi blízká. Navrhovatel poukazuje na neochotu odpůrce prodloužit s navrhovatelem ani s předstihem 4 měsíců před vypršením smlouvy o přístupu. Navrhovatel uzavírá, že pokud se odpůrce necítí dostatečně chráněn stávajícím ustanovením čl. 9.2 smlouvy o přístupu: „*Ve smyslu zákona o poštovních službách dojde k ukončení účinnosti smlouvy o přístupu, pokud některá strana této smlouvy o přístupu ztratí oprávnění k provozování poštovních služeb.*“, pak poukazuje na druhý petit svého návrhu, jímž usiluje o uložení povinnosti subjektu, který držitelem poštovní licence nepochybně je a pouze na dobu, po kterou jím bude. Navrhovatel vychází z toho, že druhý petit návrhu s touto rozvazovací podmínkou je ten, který je pro řešený případ nejlépe akceptovatelný. Pokud by měla poštovní licence odpůrce v příštích čtyřech letech zaniknout, zanikají mu tak díky rozvazovací podmínce i práva a povinnosti ze smlouvy o přístupu.

Správní orgán vyrozuměl odpůrce o tomto vyjádření navrhovatele dopisem ze dne ČTÚ-8 898/2020-606/V.vyř. ze dne 24. 4. 2020 a vyzval odpůrce k vyjádření do 7 dnů od doručení tohoto dopisu.

Odpůrce na základě výše uvedeného správnímu orgánu zaslal své vyjádření ze dne 29. 4. 2020, v němž uznal, že ve svém návrhu předloženém v rámci řízení vedeném pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, explicitně neoznačil dobu trvání smlouvy za spornou část smlouvy ve smyslu § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách. Odpůrce navrhuje, aby předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu v této věci postupovala způsobem podle § 140 odst. 1 správního řádu a obě řízení spojila. Obě řízení se dle odpůrce týkají stejných účastníků a věcně spolu souvisí, neboť předmětem řízení je v obou případech změna stejné smlouvy, tudíž o obou návrzích musí být rozhodnuto současně. Práva ani oprávněné zájmy účastníků řízení nemohou být tímto krokem nijak dotčena. Naopak v případě, že by bylo rozhodnuto o návrhu navrhovatele dříve než o návrhu odpůrce v souběžně probíhajícím správním řízení, došlo by podle názoru odpůrce k nedůvodnému zvýhodnění navrhovatele, přičemž odpůrce trvá na tom, že od sebe

nelze oddělit spor o dobu trvání smlouvy a spor o jejím obsahu. Odpůrce rozvádí svůj názor, že tímto postupem by odpůrce byl nucen poskytovat služby za ceny, které neodpovídají jeho nákladům. Takový postup by byl nevyhnutelně v rozporu se zásadou rovnosti účastníků správního řízení. Závěrem odpůrce poukazuje na obstrukční jednání navrhovatele ohledně dojednávání změny podmínek smlouvy o přístupu. Odpůrce nezpochybňuje svou zákonnou povinnost uzavřít s navrhovatelem smlouvu o přístupu. Odpůrce však nemá povinnost uzavřít jakoukoliv smlouvu, ale jen smlouvu, která odpovídá jeho referenční nabídce zveřejněné způsobem podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách. Tento návrh není výsledkem žádného jednostranného diktátu ze strany odpůrce. Nadto správní orgán provádí, v souladu s § 34 odst. 3 zákona o poštovních službách, kontrolu souladu tohoto návrhu se zákonem. I z tohoto důvodu je odpůrce přesvědčen, že mu nemůže být uložena povinnost prodloužit smlouvu ve znění z roku 2016, aniž by správní orgán současně rozhodl o úpravě podmínek, za nichž mají být služby poskytovány. Ve zbytku odpůrce odkázal na své předchozí vyjádření.

Dopisy čj. ČTÚ-8 898/2020-606/VI.vyř. a čj. ČTÚ-8 898/2020-606/VII.vyř. ze dne 11. 5. 2020 vyznamenal správní orgán účastníky řízení podle § 51 odst. 1 správního řádu o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání, a to dne 20. 5. 2020 od 10 hod v sídle správního orgánu. Zároveň byli účastníci řízení vyznameni o tom, že správním orgánem byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí, a o možnosti seznámit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim, jakož i ke způsobu jejich zjištění. Navrhovateli byl tento dopis doručen dne 11. 5. 2020, odpůrci dne 12. 5. 2020.

Dne 20. 5. 2020 od 10 hod. bylo v sídle správního orgánu provedeno předem avizované dokazování mimo ústní jednání, a to následujícími listinami založenými navrhovatelem do spisu: smlouvou o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 uzavřené dne 2. 11. 2016; dodatkem č. 1 ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826, uzavřeným dne 24. 4. 2017 (kterým se krom jiného mění obsah Přílohy č. 5 Podmínky přístupu k poštovní infrastruktuře); dodatkem č. 2 ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826, uzavřeným dne 1. 2. 2018 (kterým se mění čl. 4 - Specifikace poštovních služeb, jejich kontrola, předání a vrácení, tak že se znění bodu 4.9. nahrazuje novým textem); návrhem na uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 zaslaný navrhovatelem odpůrci dne 18. 11. 2019 (obsahující návrh na prodloužení předmětné smlouvy o čtyři roky uzavřením dodatku uvedeného v příloze návrhu); dodejkou k návrhu uvedeném v předchozím bodě (datum podání 18. 11. 2019, datum dodání 19. 11. 2019); odpůrcovou odpovědí na návrh na uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 ze dne 2. 11. 2016, ve znění jejího dodatku č. 1 ze dne 24. 4. 2017 a dodatku č. 2 ze dne 1. 2. 2018 a výzvou k uzavření dodatku č. 3 k téže smlouvě, ze dne 7. 1. 2020; plnou mocí udělenou panu Marku Procházkovi (udělena zmocnitelem společností OVISION CZ a.s., dne 5. 11. 2019, přijata zmocněncem dne 15. 11. 2019); osvědčením o registraci plátce DPH (ve vztahu k právnímu zástupci navrhovatele). Protokol z tohoto dokazování byl založen do správního spisu.

Možností být přítomen při dokazování listinami založenými ve správním spise a seznámit se s podklady k rozhodnutí účastníci řízení ve stanovených termínech nevyužili, ačkoli byli správním orgánem řádně obesláni. Účastníci řízení v průběhu správního řízení nevyužili práva nahlížení do spisu.

Dne 21. 5. 2020 správní orgán zaslal prostřednictvím datových schránek účastníkům řízení protokol z výše uvedeného dokazování mimo ústní jednání, a to písemnostmi čj. ČTÚ-8 898/2020-606/VIII.vyř., která byla navrhovateli doručena dne 21. 5. 2020, a čj. ČTÚ-8 898/2020-606/IX.vyř., která byla odpůrci doručena dne 21. 5. 2020.

* * *

Po posouzení a vyhodnocení veškerých shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádření stran sporu v průběhu řízení správní orgán konstatuje následující skutečnosti.

Navrhovatel se v návrhu doručeném správnímu orgánu dne 21. 2. 2020 domáhá uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu, jehož obsahem je prodloužení doby platnosti smlouvy o přístupu do 31. 8. 2024, eventuálně do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách, jelikož v době podání návrhu je smlouva o přístupu uzavřena na dobu určitou, a to do 31. 8. 2020. Dále se navrhovatel domáhá, aby do smlouvy o přístupu bylo doplněno následující ustanovení „Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“.

Správní orgán konstatuje, že je k rozhodování o navrhované změně doby trvání smlouvy příslušný, neboť se jedná o spor podle § 34 zákona o poštovních službách. Ustanovení § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách předpokládá, že nedojde-li k uzavření smlouvy o přístupu (do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy), Český telekomunikační úřad rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Je-li předmětem sporu cena za přístup k poštovní infrastruktuře, Český telekomunikační úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu podle odstavce 8. V tomto řešeném případě nemá na příslušnost k rozhodování vliv, že se jedná o uzavření dodatku smlouvě o přístupu, neboť předmětem sporu je rozhodnout o navrhovatelem požadovaném prodloužení platnosti a účinnosti smlouvy o přístupu i po 31. 8. 2020.

Podle § 36a odst. 3 zákona o poštovních službách je věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí o úpravě práv a povinností v řízení o uzavření smlouvy o přístupu podle § 34 téhož zákona předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který je pak rovněž věcně a funkčně příslušný k rozhodování i o jejím dodatku.

Ohledně posouzení aktivní legitimace navrhovatele správní orgán uvádí, že v tomto řízení je odpůrce účastníkem hmotněprávního vztahu, resp. smluvní stranou v platně uzavřené smlouvě o přístupu, zároveň jde o provozovatele ve smyslu § 2 odst. 1 písm. d) zákona o poštovních službách. Správní orgán tak shledal, že navrhovatel má aktivní věcnou legitimaci.

Ohledně posouzení pasivní legitimace odpůrce správní orgán uvádí, že v tomto řízení je odpůrce účastníkem hmotněprávního vztahu, resp. smluvní stranou v platně uzavřené smlouvě o přístupu, zároveň je držitelem poštovní licence s povinností přístupu do své poštovní infrastruktury podle § 34 zákona o poštovních službách. Správní orgán tak shledal, že odpůrce má pasivní věcnou legitimaci.

Správní orgán ve sporném řízení vychází z tvrzení a důkazů, které byly účastníky navrženy, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán má z provedených listinných důkazů, a to především z navrhovatelova návrhu na uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2016/7826 zasláného navrhovatelem odpůrci dne 18. 11. 2019 a dodejky prokazující datum dodání tohoto návrhu odpůrci dne 19. 11. 2019, za prokázané, že se navrhovatel nepodařilo v průběhu dvou měsíců uzavřít předmětný dodatek k platně uzavřené smlouvě o přístupu, tudíž byla splněna podmínka uvedená v § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách, zakládající pravomoc správního orgánu rozhodnout spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany, pokud nedojde k uzavření smlouvy do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy. Správní řízení bylo zahájeno dne 21. 2. 2020 doručením návrhu navrhovatele správnímu orgánu. V tomto případě mají být upravena, resp. prodloužena již sjednaná práva a povinnosti při poskytování přístupu k poštovní infrastruktuře i pro období po 31. 8. 2020, pokud bude platit podmínka, že odpůrce bude nadále držitelem poštovní licence s povinností přístupu k poštovní infrastruktuře dle § 34 zákona o poštovních službách.

Podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách je držitel poštovní licence povinen transparentním a nediskriminačním způsobem na základě písemné smlouvy umožnit přístup ostatním provozovatelům k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“). Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schránky, službu dosílky, službu vrácení odesílateli, službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách.

Podle § 2 písm. d) zákona o poštovních službách se provozovatelem rozumí osoba poskytující poštovní služby nebo zajišťující zahraniční poštovní služby. Navrhovatel je podle § 18 zákona o poštovních službách oznámen u Českého telekomunikačního úřadu jako podnikatel v oblasti poštovních služeb (pořadové číslo osvědčení 29), což je správnímu orgánu známo z jeho úřední činnosti. Navrhovatel je tedy provozovatelem oprávněným k přístupu do poštovní infrastruktury podle § 34 zákona o poštovních službách.

Povinnost dle § 34 zákona o poštovních službách je uložena držiteli poštovní licence, tj. subjektu, který byl z mnoha relevantních důvodů (rozsah služeb a poštovní síť, kvalita služeb, dostupnost cen atd.) vybrán jako nejvhodnější subjekt k zajištění základních služeb pro naplnění potřeb veřejnosti pod ochranou státu (viz § 2 písm. k) zákona o poštovních službách). Je to tedy subjekt, který je v obecné rovině považován za nejvhodnější k zajištění této veřejné potřeby, a navíc v tomto konkrétním případě již historicky disponuje příslušnou poštovní infrastrukturou ve smyslu § 34 zákona o poštovních službách. Právě pouze a jen držitel poštovní licence, tj. odpůrci, pak § 34 zákona o poštovních službách ukládá, aby svoji poštovní infrastrukturu transparentním a nediskriminačním způsobem zpřístupnil jiným provozovatelům za účelem zajištění poskytování jejich komerčních služeb, a to na základě písemné smlouvy. Z této zákonné úpravy je tedy zřejmé, že nikomu jinému než držiteli poštovní licence nelze povinnost přístupu k poštovní infrastruktuře ve smyslu § 34 zákona o poštovních službách uložit. Jak již správní orgán uvedl výše, odpůrce je držitelem poštovní licence, která mu byla udělena rozhodnutím čj. ČTÚ-70 580/2017-610/V.vyř. ze dne 12. 12. 2017 pro období let 2018 až 2020, což je správnímu orgánu známo z úřední činnosti. Pro úplnost správní orgán doplňuje, že odpůrce byl na základě rozhodnutí čj. ČTÚ-562/2013-610/IV.vyř. ze dne 22. 2. 2013 držitelem poštovní licence už v roce 2016 (což je správnímu orgánu rovněž známo z úřední činnosti), tedy již v době, kdy byla dne 2. 11. 2016 uzavřena smlouva o přístupu mezi ním a navrhovatelem. Správní orgán tedy poukazuje na skutečnost, že během trvání smlouvy o přístupu již jednou došlo k uplynutí doby platnosti původní poštovní licence a k udělení nové poštovní licence odpůrci.

Ze zákona o poštovních službách však nevyplývá, že by pro každé období, na které uděluje Český telekomunikační úřad poštovní licenci stejnému provozovateli poštovních služeb, bylo nutno nově uzavírat smlouvu o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury. Podle správního orgánu tedy není důvod odkládat uzavření dodatku ke smlouvě o přístupu nebo dokonce uzavření nové smlouvy o přístupu k poštovní infrastruktuře do doby, až bude pravomocně rozhodnuto Českým telekomunikačním úřadem o udělení poštovní licence na období od 1. 1. 2023 (odpůrce je na základě rozhodnutí čj. ČTÚ-70 580/2017-610/V.vyř. ze dne 12. 12. 2017 držitelem poštovní licence do dne 31. 12. 2022).

V § 34 zákona o poštovních službách je transponována evropská úprava poštovních služeb zakotvující legislativní rámec pro zajištění transparentních a nediskriminačních podmínek přístupu k prvkům poštovní infrastruktury jakožto jednoho z opatření, jejichž cílem je zajištění podmínek efektivní liberalizace poštovního trhu. Podle bodu 34 preambule Směrnice 2008/6/ES ze dne 20. února 2008, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na úplné dotvoření vnitřního trhu poštovních služeb Společenství, ve spojení s článkem 11a Směrnice 97/67/ES, ve znění pozdějších změn, má být zajištěno zpřístupnění prvků poštovní infrastruktury nebo některých služeb obecně poskytovaných poskytovateli všeobecných služeb (v rámci zákona o poštovních službách držitel poštovní licence) jiným provozovatelům poštovních služeb s cílem podporovat účinnou hospodářskou soutěž nebo chránit všechny uživatele zajištěním celkové kvality poštovních služeb. Jak v této souvislosti uvádí též

komentářová literatura, důvodem vytvoření zákonem o poštovních službách garantovaného práva provozovatelů poštovních služeb na přístup k poštovní infrastruktuře držitele poštovní licence je zájem na vytvoření konkurenčního prostředí v oblasti základních poštovních služeb. Tohoto cíle je dosahováno prostřednictvím povinnosti držitele poštovní licence umožnit ostatním provozovatelům přístup k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury, v rozsahu odpovídajícím rozsahu poštovní povinnosti držitele poštovní licence.

Správní orgán se ztotožnil s argumentací navrhovatele ohledně délky doby prodloužení smlouvy o přístupu o čtyři roky. K tomu správní orgán doplňuje, že navrhovatel při svém podnikání potřebuje mít určitou míru jistoty, že sjednaná práva a povinnosti, za kterých odpůrce umožňuje navrhovateli přístup ke své poštovní infrastruktuře, budou platit i v budoucnu, tj. po celou dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence. Pakliže se držitel poštovní licence pro další období nezmění, není žádný zákonný důvod, pro který by neměl „staronový“ držitel poštovní licence pokračovat v již dříve smluvně sjednaných právech a povinnostech při poskytování přístupu k poštovní infrastruktuře.

Tato změna doby trvání smlouvy o přístupu je vázána nikoliv pouze na období, po kterou má již odpůrce přidělenou poštovní licenci, ale obecně na dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence.

Na druhou stranu má i odpůrce touto úpravou smlouvy o přístupu zajištěno, že přístup do poštovní infrastruktury bude navrhovateli poskytovat na základě smlouvy o přístupu pouze po dobu, co bude držitelem poštovní licence, neboť vedle stanoveného uplynutí doby platnosti poštovní licence může být podle § 24 zákona o poštovních službách poštovní licence i odňata ze zákonných důvodů, a to před uplynutím období, na které byla udělena.

Správní orgán uzavírá, že touto změnou smlouvy o přístupu provedenou výrokem I tohoto rozhodnutí je tak zajištěno, že účastníci řízení jakožto smluvní strany smlouvy o přístupu budou mít nastavena pravidla, tj. práva a povinnosti při přístupu k poštovní infrastruktuře odpůrce po celou dobu, co bude odpůrce držitelem poštovní licence. Tímto postupem se zabrání i případným dalším budoucím sporům, pokud by nedošlo dobrovolně k uzavření smlouvy pro období od 31. 8. 2020.

Pro případ, že by se odpůrce nestal pro další období (od 1. 1. 2023) držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách, navrhovatel navrhl podmínit účinnost a platnost prodlouženého smluvního vztahu po 31. 12. 2022 rozvazovací podmínkou ve smyslu § 548 zákona č. 80/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též „NOZ“). K tomu správní orgán uvádí, že dle § 548 NOZ platí, že pokud by nastala ve smlouvě o přístupu uvedená podmínka, tj. že se odpůrce nestane pro další období držitelem poštovní licence, zanikne automaticky platnost takto prodlouženého smluvního vztahu, k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2006 sp. zn./čj.: 32 Odo 1392/2004 k § 36 odst. 2 věty druhé zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku právní věta: „*Jde o typickou rozvazovací podmínku dle § 36 odst. 2 věty druhé občanského zákoníku, jestliže účastníci smlouvy spojili s nezaplacením kupní ceny bez dalšího zánik platnosti kupní smlouvy, aniž by tento následek vyžadoval nějakého úkonu ze strany účastníka smlouvy.*“. Vzhledem k tomu, že se jedná o shodnou úpravu rozvazovací podmínky, jak je upravena i v NOZ, považuje správní orgán uvedenou judikaturu za aplikovatelnou na nyní posuzovanou věc. Správní orgán uzavírá, že právní konstrukce rozvazovací podmínky zajišťuje přímé sepětí platnosti a účinnosti smlouvy o přístupu s odpůrcovým postavením držitele poštovní licence, proto i pokud by se odpůrce nestal držitelem poštovní licence pro období po 31. 12. 2022, nebudou dotčena jeho práva nad současnou úpravu, když v takovém případě by smlouva o přístupu skončila posledním dnem platnosti odpůrcovy poštovní licence.

Podle správního orgánu tedy nejsou dány žádné zákonné ani právní důvody, pro které by nemohly smluvní strany v době platnosti a účinnosti již uzavřené smlouvy o přístupu uzavřít její dodatek, kterým se v jejím článku 8 mění odstavec 8.1. takto: „Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou Česká pošta, s.p. bude držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.“ a kterým se doplňuje

ustanovení „Operátor je povinen předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024.“. K druhé části výroku I správní orgán doplňuje, že navrhovatel označil toto doplnění jako odvislé od prodloužení smlouvy o přístupu, s čímž se správní orgán ztotožnil. Nadto odpůrce návrh na doplnění tohoto ustanovení o zajištění v průběhu celého správního řízení nijak nerozporoval. Správní orgán z předložené smlouvy o přístupu vyhodnotil, že navrhovatel a odpůrce si v čl. 7 smlouvy o přístupu mimo jiné sjednali, že operátor (tj. navrhovatel) je povinen před uskutečněním prvního předání poštovních zásilek buď převést na odpůrcův účet částku ve výši 1,5 násobku plánovaného měsíčního obrátu operátora za služby, které budou předmětem smlouvy o přístupu – tedy 150.000 Kč (dále jen „Jistota“), nebo předložit nepodmíněnou, neodvolatelnou bankovní záruku na stejnou částku, vydanou bankou se sídlem nebo pobočkou v České republice na dobu trvání této smlouvy o přístupu (tj. původně do 31. 8. 2020 – pozn. správního orgánu) prodlouženou o dva měsíce, tedy do 30. 10. 2020 (dále jen „Bankovní záruka“). Podle čl. 7 smlouvy o přístupu: „Bankovní záruka a/nebo Jistota (obojí dále jen „Jistota“) slouží k zajištění peněžitých pohledávek ČP (tedy odpůrce) vznikajících v souvislosti s plněním této smlouvy o přístupu.“. Druhá část výroku I je dle vyhodnocení správního orgánu prodloužením ochrany odpůrce navazující na prodloužení doby trvání smlouvy o přístupu, není tedy v neprospěch odpůrce, když zjevně sleduje stejný cíl jako původní úprava Bankovní záruky zakotvená ve smlouvě o přístupu, a to zajištění peněžitých pohledávek odpůrce vznikajících v souvislosti s plněním smlouvy o přístupu. Rovněž s ohledem na dobu, po kterou si navrhovatel a odpůrce sjednali tuto Bankovní záruku (tj. do 30. 10. 2020), správní orgán shledává povinnost operátora předložit do 30. 10. 2020 potvrzení, že Bankovní záruka byla změněna či doplněna tak, že zajišťuje peněžité pohledávky ČP vznikající v souvislosti s plněním Smlouvy do 30. 10. 2024, za odpovídající stanovenému cíli v čl. 7 smlouvy o přístupu, přičemž tímto je zaručena kontinuita tohoto zajištění v souvislosti s prodloužením smlouvy o přístupu.

Správní orgán vyhověl návrhu navrhovatele, který požadoval stanovit lhůtu k uzavření předmětného dodatku na 5 dnů, neboť ji považuje za přiměřenou vzhledem k minimálnímu rozsahu provedených změn tímto dodatkem.

Domnívá-li se odpůrce, že s novým nastavením doby trvání smlouvy o přístupu je nutno řešit i cenové otázky, neboť podle jeho názoru ujednané ceny za přístup již neodpovídají nákladově orientovaným cenám, tak správní orgán upozorňuje, že otázky stanovení nových cen a jejich nákladové orientace a dalších podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře jsou již řešeny v rámci probíhajícího sporného řízení vedeném správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, jak předpokládá § 34 odst. 5 ve spojení s § 34 odst. 8 zákona o poštovních službách, které bylo zahájeno na návrh odpůrce ještě před zahájením tohoto správního řízení. Správní orgán se na tomto místě ztotožňuje s argumentací navrhovatele ohledně možného oddělení posuzování platnosti a účinnosti smlouvy o přístupu od posuzování podmínek přístupu k poštovní infrastruktuře a nákladové orientace cen za přístup k poštovní infrastruktuře.

K argumentaci navrhovatele ohledně možnosti založení odpovědnosti odpůrce za přešůpek dle § 37a odst. 3 písm. c) zákona o poštovních službách (správně § 37a odst. 3 písm. f) – pozn. správního orgánu) správní orgán uvádí, že s takovýmto závěrem navrhovatele se neztotožňuje, zejména proto, že dosavadní smlouva o přístupu je uzavřena na dobu určitou až do 31. 8. 2020, čili tímto je zaručeno umožnění přístupu navrhovateli k poštovní infrastruktuře do tohoto data. Správním orgánem nebylo v průběhu tohoto řízení zjištěno, že by smlouva o přístupu byla ukončena jinak. Z tohoto důvodu má správní orgán za to, že hodnotit za skutkových okolností nyní známých správnímu orgánu případné naplnění nebo nenaplnění skutkové podstaty přešůpku zakotveném v § 37a odst. 3 písm. f) zákona o poštovních službách je zcela předčasné.

K zamítavému výroku II správní orgán odkazuje na následující judikaturu. V rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 579/2007, ze dne 4. 4. 2007 se uvádí, že „*Pokud jde o eventuální nebo alternativní žalobní návrh, vychází praxe soudů z toho, že i když občanský soudní řád o těchto návrzích nic neuvádí, nic nebrání tomu, aby se staly podkladem soudního rozhodnutí; soud musí v souladu s § 152 odst. 2 občanského soudního řádu o těchto návrzích*

rozhodnout. Správní orgán konstatuje, že uvedenou judikaturu zohlednil vzhledem k povaze tohoto řízení, které se řídí ustanoveními § 141 správního řádu, která upravují správní řízení sporné a jsou svou povahou velmi blízká civilnímu řízení. Návrh navrhovatele obsahoval dva petity, a to primární, jímž se domáhal uzavření dodatku ve znění „Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024.“ a eventuální sekundární, jímž se domáhal uzavření dodatku ve znění „Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2024, nejdéle však po dobu, po kterou ČP bude držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.“. S ohledem na skutečnost, že povinnost umožnit přístup k poštovní infrastruktuře dle § 34 zákona o poštovních službách má toliko držitel poštovní licence, jak správní orgán podrobně odůvodnil výše, nemohl správní orgán primárnímu petitu navrhovatele vyhovět, jelikož by tak rozhodl v rozporu s § 34 zákona o poštovních službách, správní orgán by se tak dopustil porušení zásady zákonnosti zakotvené v § 2 správního řádu. Správní orgán tak vyhověl eventuálnímu sekundárnímu petitu z důvodů výše uvedených.

K návrhu odpůrce na zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu z důvodu existence překážky řízení podle § 48 odst. 1 správního řádu, jelikož otázka, která je předmětem návrhu navrhovatele, je současně předmětem řízení vedeném správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606, jež bylo zahájeno na návrh odpůrce, správní orgán uvádí následující. Odpůrce tímto zjevně realizoval svou povinnost zakotvenou v § 8 odst. 1 větě druhé správního řádu, dle které „Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.“. Nicméně správní orgán neshledal, že existuje takový důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, kterým je překážka věci zahájené. Správní orgán se v tomto ohledu zcela ztotožňuje s přílehou argumentací navrhovatele, že předmětem tohoto, později zahájeného správního řízení, je pouze spor o prodloužení smlouvy o přístupu, tedy spor o samotné trvání smlouvy o přístupu po dni 31. 8. 2020. Naopak ve správním řízení vedeném správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 jsou předmětem řízení konkrétní smluvní podmínky, tedy vzájemná práva a povinnosti smluvních stran, včetně cen, nikoli otázka doby trvání smlouvy o přístupu. Ostatně v dalším svém vyjádření ve věci ze dne 29. 4. 2020 v rámci tohoto správního řízení odpůrce sám uvedl, že platnost a účinnost, resp. dobu trvání smlouvy o přístupu on sám předmětem řízení čj. ČTÚ-44 466/2019-606 výslovně neučinil. Dle správního orgánu tak není naplněna jedna z podmínek překážky věci zahájené dle § 48 odst. 1 správního řádu, jelikož se nejedná o dvě správní řízení vedená v téže věci, byť se obě týkají týchž účastníků řízení (kteří v každém řízení mají jiné postavení navrhovatele a odpůrce) a stejné smlouvy o přístupu. Správní orgán uzavírá, že vzhledem k shora uvedenému neshledal důvod pro zastavení řízení pro překážku věci zahájené podle § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu.

Návrhu odpůrce na spojení tohoto řízení s řízením vedeným správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu správní orgán nevyhověl, a to z následujících důvodů. Správní orgán předně uvádí, že navrhované spojení uvedených správních řízení považuje za nevhodné a odkazuje na zásadu rychlosti a procesní ekonomie správního řízení zakotvenou v § 6 správního řádu. V řízení vedeném správním orgánem pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 je nutno provést rozsáhlejší shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí, než v nyní posuzované věci, čehož jsou si účastníci řízení jistě dobře vědomi (například z vyrozumění čj. ČTÚ-44 466/2019-606/X.vyř. a ČTÚ-44 466/2019-606/XI.vyř., kterými byli účastníci řízení vyrozuměni o probíhající kontrole dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci ověření nákladové orientace velkoobchodních cen zveřejněných podle § 34 odst. 2 zákona o poštovních službách). Nadto s ohledem na dosavadní průběh správního řízení vedeného pod čj. ČTÚ-44 466/2019-606 (zejména na změnu návrhu, kontrolu) nelze předpokládat vydání rozhodnutí v nejbližších dnech, na rozdíl od nyní posuzované věci, kde již všechny úkony řízení byly provedeny. S ohledem na dosavadní dobu platnosti smlouvy o přístupu (do 31. 8. 2020) by tudíž nebylo postaveno najisto naplnění zákonné podmínky pro spojení řízení zakotvené v § 140 odst. 1 věta druhá správního řádu, podle kterého lze spojit řízení i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému

z účastníků. V případě, že správní orgán požadavku účastníka řízení na spojení řízení nevyhoví, usnesení o tom nevydává (§ 76 odst. 1 správního řádu a contrario) a pouze účastníka vyzoomí o důvodech, pro které k takovému kroku přistoupil (VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012. ISBN 978-80-7273-166-4, str. 1066), což správní orgán tímto v odůvodnění tohoto rozhodnutí činí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že při rozhodování o nákladech řízení postupuje podle § 141 odst. 11 správního řádu tak, že přiznává účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

Přiznaná náhrada nákladů řízení odpůrci uvedená ve výroku III tohoto rozhodnutí náleží navrhovateli z titulu, že byl v dané věci plně úspěšný. K tomuto závěru správní orgán dospěl proto, že výrokem I rozhodnutí bylo vyhověno plně jedné z eventualit návrhu. Tento závěr podporuje rovněž komentářová literatura k civilnímu řízení (§ 142 o.s.ř. obsahuje úpravu náhrady nákladů řízení velmi podobnou jako v § 141 správního řádu), která uvádí, že: „*Zákon rozlišuje podle výsledku řízení čtyři možnosti řešení náhrady nákladů řízení. V prvním odstavci je upravena situace, kdy účastník měl ve věci plný úspěch. U žalobce to znamená, že soud jeho návrhu v plném rozsahu vyhověl (v případě eventuálního petitu vyhověl plně jedné z navržených eventualit).*“ (JIRSA, Jaromír. *Občanské soudní řízení: soudcovský komentář: podle stavu k 1. 3. 2019*, 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019-. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7598-369-5.). Náhrada nákladů řízení uvedená ve výroku III rozhodnutí se skládá z částky 10.000 Kč za uhrazený správní poplatek a z částky 4.719 Kč za 3 úkony právní služby včetně DPH. Právní zastoupení navrhovatele v rámci tohoto správního řízení bylo doloženo plnou mocí udělenou dne 5. 11. 2019 zmocnitelem, resp. navrhovatelem panu Marku Procházkovi, advokátu, který ji dne 15. 11. 2019 jakožto zmocněnec přijal.

Podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, považuje za tarifní hodnotu částka 5.000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 advokátního tarifu je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1.000 Kč. Na základě uvedeného, kdy navrhovatel byl ve věci úspěšný, přiznává správní orgán navrhovateli náhradu nákladů řízení za právní zastoupení za 3 úkony právní služby, konkrétně za převzetí a přípravu zastoupení, podání návrhu, 1x vyjádření ve věci, celkem 3.000 Kč, dále náhradu hotových výdajů ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a DPH ve výši 819 Kč. Právní zástupce odpůrce prokázal správnímu orgánu, že je plátcem DPH, s to předložením osvědčení o registraci plátce DPH. Náhrada nákladů právního zastoupení navrhovatele, který měl ve věci plný úspěch, činí celkem 4.719 Kč vč. DPH.

Na základě uvedeného bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Mgr. Ing. Hana Továrková v. r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Klára Bodláková, 23. 6. 2020
Vypraveno dne 23. 6. 2020